

Af dessa genomgångna Sjelfmedvetandets momenter är *Det tänkande Själfmedvetandets* och det *förnuftiga Själfmedvetandets ståndpunkter fullkomligt* detsamma som i Logiken *Begrepp* och *Idee*.

Vara = Tanke omedelbar Enhet Väsänd = T i sin dualism — Begrepp T förmedlad Enhet

2) Philos(ophi) såsom Eftertanke — o. s. v. Föremål —

1) Logiken (Begr(epp) = Ren Tanke — *Ideen* personlig T.

10

179 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 17.1 1836
HUB, JVS handskriftssamling

Palo d. 17:de Januari 1836

Goda Älskade Janne!!

Hjertligt tack för Ditt bref som jag så länge väntade på, och tack bästa Janne äfven för penningarne. vist blef jag bra glad då jag erhöill Ditt bref
Men min glädje blef litet störd då jag fant endast några rader däruti. ändå
20 icke så mycket däraf, som icke mera af dett Du däruti säger nemligen: att
Du jngenting har att säga mig — detta gjorde mig wärkeligen ondt. Du har
ju Goda Janne! förr skrivit till mig så långa och utförliga bref och hvar-
före Skulle nu Consepterna så på en gång blivt slut. Jag tycker att Du nog
skulle kunnat hafva mycket att säga mig. Du är ju ännu som förr min
Hulda Älskade Broder, och bevisar dett ännu uti den omvårdnad och
omsorg om mina behover och mitt bästa. om Du ochså jcke vore i tillfälle
därtill så känner jag ändå så väl Ditt Inre, om Du och nu Skälf söker
öfverdraga dett och wisa en mörkare sida åt mig. Ja! Jag tillstår att Jag
gjort mig förtjent af Detta, och att jag vist är skuld därtill. hvarföre hade
30 jag jcke kunnat försaka min wilja och fullfölja Din. Men tror Du väl Janne
att, att jag walde Otto endast för att Skälf bli Lycklig och för att dett stog
mig fritt att välja den jag Älskade, då misstager Du Dig. Tror du då att jag
aldrig wille följa Din wilja efter, och uppfylla Din önskan. Jag hade då
Denna tid så fasligt tungt och svårt så att jag med Skäl kan kalla dett min
första pröfning ty ännu aldrig hade jag för ut känt sådana strider och qual
innom mig som denna tid, ehuru Du kanske trodde att jag aldrig tänckte
på att lämna hela Saken därhän. för min egen del hade Jag gärna velat
försaka detta då jag tänckte på Din önskan men då jag tänckte på den
arma Otto som jag så väl kände, att dett ej hade varit lätt före att emotta-
40 ga ett sådant Svar! Då jag Förestälde mig hvilket lidande jag därigenom
hade förordsakat Honom då nedföll åter mitt mod och jag hade ej magt
att fatta ett sådant beslut. Jag vet att Du kanske hälst önskar att jag vore
tyst med hela saken men haf nu tålmod med mig och förlåt mig min
förklaring. Jag lefver och Dör i den tron att dett af Försynen var så
ämnat. Du beder mig göra redo för Penningarna. 25 Rub(e)l har jag fått af
pappa men vist låter dett som han ännu ämnade gifva mig litet, i medlet af
martii kommer utlagorna att betalas för hemmanet. Du bad mig under-
rätta Dig där om. War ej bekymrad däröfver att Du ej haft mera pen-
ningar att sända mig, ty Otto Skref äfven i sitt sista bref och bad mig taga
50 penningar af Farbror Essen hvilket jag ock gjorde då jag före Jul Köpte
Lin och Hampa. äfven bad Han mig hos Collander taga hvad jag behöf-
ver. Jag har ochså hos Collander måst taga en hel hoper Engels-Garn. då
man skall köpa både fjäder och alt Dyligt så går dett nog penningar. att
säga Sanningen så tycker jag att Här just icke Skulle behöfvas Sparas
Bäck bålster åt någon. vist är Mamma bra rädd att för ett Knappnåls

detta icke blott i sj(e)lfm(e)dv(e)tand(e)ts Begrepp (för oss) utan Jaget är för sig Objectivt — ty det är såsom den föregående processen tänkande (Subj.) emot sig såsom detta dess Resultat, det tänkta (Obj.) Men denna Subjectivitet är Jaget endast såsom process, Objectivitet åter såsom uttaladt. Denna dess Subjectivitet är vidare såsom Jagets frihet ||det individuella tänk(ande)|| icke motsvarande dess Objectivitet (det Allmänna Sjelfmedvet(ande) alla Subj(ect)er)s förnuftighet) såsom en gifven förnuftighet. Sjelfva denna motsägelse utgör Jagets drift, att göra sin Subjectivitet lika med sin Objectivitet. Jaget / (har = Abstr(akt) Subj.) / är / derföre såsom Subjectivitet *Ändamål* att göra sitt särskilda Innehåll lika med det Allmänt förnuftiga (Alla Subj(ect)er)s. Detta ändamål vore derigenom realiseradt att jaget för sig blefve, likasom i sig upptoge Alla Sjelfmedvet(ande)ns förnuftighet. Detta upptagande afger en process i Oändlighet, genom hvilken Ändamålet aldrig realiseras. I sig har Subjectet redan likasom en del, eller en grad, af denna Allmänna förnuftighet (genom Subjectivitetens process [*Anm.*] Denna grad är ett medel för ändamålets Realisation. Men denna är såsom sjelf tillhörande den allmänna förnuftigheten sjelf ändamål och förutsätter en förmedlande förnuftighet — härigenom uppstår inåt Jaget samma Oändliga process af förmedling, som Ändamålets Realisation är utåt. [*Anm.*] Detta innehåller att ändamålet i sjelfva verket redan är realiseradt och att det Allmänt förnuftiga redan är den process, som utgör Subjectiviteten [*Anm.*] Denna betraktelse visar sålunda att Jaget såsom Subjectivitet är samma allmänna förnuftighet som Objectiviteten, d. ä. att Jaget såsom fritt Subject är samma identiska förnuftighet, med den gifna bestämningen, och detta är för Jaget uttryckt.

Ty sammanfatta vi det sagda, så är 1:o Det förnuftiga Sj(e)lfm(e)dv(e)t(a)ndet i bestämningen immanent allmänt tänka, lefvande bestämd tanke, öfvergång ifrån bestämning till bestämning. Detta: att det allmänna tänka är totalt i hvarje bestämning att således differensen emellan bestäm(ning) och bestäm(ning) samt derigen(om) bestäm(n)gen sjelf är försvinnande utgör Subjectiviteten, Jagets process att i bestäm(n)gen, bestämda tanken, i Ordet uttala denna det Allmännas immanens. 2:o Det Allmänna tänka i bestämningen utsagdt, är bestämningen såsom förnuftig, allmänt giltig, derigenom icke Subjectiv, Jagets, utan Objectiv, gifven. Men då Jaget såsom Subjectivitetens process icke finnes utom denna Objectivitet utan i densamma upptagen såsom ett formelt görande (tänkandet), så har här framgått den differens i Sjelfmedvetandet emellan det tänkande och det af sig tänkta Jaget (/ *Anm.* / först / har Subj(ek)t(i)v(i)t(e)t & Obj(ek)t(i)v(i)t(e)t). 3:o Vid betraktelsen af dessas Relation är Subjectiviteten Reagerande mot Objectiviteten, såsom formel process driften att hos sig realisera den gifna Objectiviteten,

N. B.

Subj. {Psychol(ogi) — Tanke {Logik — Obj. {Phænom(e)n(ologi)
Denna utveckl(ing) = utredn(ing) af Sjelfmedvetandets Begrepp och då Resultatet visar att Subjectivit(eten) i sig är denna samma Object(i)v(i)t(e)t, så har Jaget sig för sig manifesteradt såsom i sitt Formella görande (tänkande Jag i sin frihet) med Objectet (/ den gifna / bestämningen, det tänkta Jaget) identisk. Vidare 4:o har Subj(ect)(i)v(i)t(e)t(en)s process till Resultat Objectiv(itete)n, Objectiv(ite)ts processen Subj(ect)(i)v(i)t(e)t(en), d. ä. det tänkande Jaget är / visar sig vara / öfvergår inom sig i / det tänkta, och det tänkta den tänkande. [*Anm.* frihets- bundenhets- process]. Således hvardera sidan totalitet, d. ä. Sjelfmedvetandet motsvarande vår anticiperande definition = Förnuftigt = Förnuft $\kappa(\alpha\tau)$ $\xi\zeta\omicron\chi\eta\nu$ = *personlighet*.

N. B.

wärde sätta något till min utlagning Skälf har jag nu sökt att få ihop hvad jag kan, och Ensamn bestyra om mina arbeten. Gustava Snellman ifrån Pudas är nu här och hjälper mig. Hon beder hälsa Dig.

Lycka till ett Godt Nytt år *Söta Janne*. Gud gifve Dig hälsa till Kropp och Skäl. tack *Söta Janne* för dett Du Skref till min Otto Han blef säkert bra glad däröfver. Moster Annette med sin man och sin Lilla Wilhelm voro här och Julade. De kom Dagen före Julafton ock reste 14:de Dag Jul. Moster bad mig hälsa Dig mycket ifrån Henne då jag Skrifver, dett var juft och roligt att få se henne. Hon har en så utmärkt Hyggelig Man, och lika utmärkt beskedlig Jag kan hälsa Dig i från Otto, han mår bra, och kommer hit redan i medlet af Febbroari, och i början af Martii blir således vårt bröllop dagen därtill är redan utsatt till d(en) 8:de Martii, och Lysningsdagen blir första Sönda,gen i faston Men jnnan detta kan ske så måste jag få mitt Prestbevis ifrån H(elsing)fors. Jag beder Dig därföre att med dett första taga dett af Krons och sända dett till Mig. Utom dett ger ej Calen bevis åt mig. I Söndag Lyses dett för, August och Sofie vi äro alla bjudna på Gratulatjons Calas till Munsala. Där är mäst ungdom och blir Dans ifrån NyCarleby äro De äfven bjudna. Brölloppet Skall i stället bli ganska litet endast föräldrar och Syskon och De Närmaste kommer att bjudas hälsa alla mina bekanter Pappa och Mamma bedja hälsa till Dig Lef väl Önskar af hjertat

Din Anna

180 O. VON ESSEN — J. V. SNELLMAN 26.I 1836
HUB, JVS handskriftssamling

Högtärade Broder!

Länge har jag ämnat, men dels af hinder dels af tröghet har jag uppskutit att tillskrifva Bror. Nu kan jag dock icke längre utan förebråelse, hvartill jag och redan torde vara fallen, härmed dröja. Jag anser mig så mycket mer skyldig härtill som jag nu snart, om Gud vill, ärnar taga det viktiga steget till äktenskap med Br(or)s Syster.

Wigtigt och i bestämmande af hela, vår timmeliga välfärd är detta och har jag så väl tillförene som nu insedt de närmaste Anhörigas, Föräldrars och Syskons bekymmer och omsorg då fråga är att bortgifva ett Älskadt Barn en huld Syster. Jag vet sjelf då min egen Kära Syster tog detta viktiga steg hvilka känslor hos mig rådde och hvilket det tillhör en öm Syskon kärlek. Jag vill också derföre vist icke heller på minsta sätt förebrå Bror för den Omsorg och de skäl Br(or) haft att ifra för Annos väl, hälst det skedt af kärlek och upriktig välmening och jag i Brors ställe äfven gjort det samma. Mätte jag blott å min sida kunna uppfylla mina åliggan-den så lifligt som jag det önskar!

Att jag ombytt Ställe och befattning torde icke vara B(ro)r obekant. också är detta ett skäl hvarföre jag är angelägen att få denna min önskan snart upfyld. Min Befattning och mina göromål ger mig tillräckeligt arbe-te och är mera vidsträckt än jag tillförene förestälde mig. Föröfrig vore jag här, rätt belåten om blott hyggligare och trefliga Folk här funnes; men äfven häri måste jag väl finna mig hälst jag intet synnerligen har att skaffa med dem.

Om tiden till vårt bröllop torde B(ro)r redan genom Anno vara under-rättad att det neml(ige)n blir den 8:de nästa Martii Kan Bror på någo möjligtvis slita sig lös ifrån sinna göromål och den tiden den dagen vara